

[Lange.]

poet, men jeg har faaet det Indtryk, at Udvalgets væsentligste Opgave er at bestaa, for at man, hver Gang det ubehagelige Spørgsmaal om Brugsforeningsbeskatning kommer frem, kan henvide til, at der findes et Udvalg, som behandler denne Sag.

Naar den højtærede Landbrugsminister henviste til, at han nu fik Henvendelser fra Købmænd, som ønskede Akkordlovens Gyldighed forlænget, vil jeg dertil sige, at jeg naturligvis ikke har Ret til at betvivle, at Landbrugsministeren har faaet saadanne Henvendelser, men jeg kan tilføje, at jeg, som har overordentlig meget med Købmænd at gøre, og Købmænd, hvem dette særligt vedrører, Folk, som ellers ikke plejer at holde sig tilbage, naar det gælder saadanne Krav, ikke har faaet nogen saadan Henvendelse, og jeg tror ikke, det er almindeligt inden for Købmændenes Kreds at ønske Akkordlovens Gyldighed forlænget.

Med Hensyn til Kornlovsforslaget og mine Udtalelser om at skabe Rentabilitet for Landbruget vil jeg gerne sige, at jeg tror, at det Synspunkt er ganske forkert, som den højeærede Landbrugsminister fremsætter Gang paa Gang, nemlig at en Kornlov i og for sig slet ikke interesserer Landbruget som Erhverv, men kun en ganske lille Del af Landbruget. En saadan Opfattelse bygger efter min Mening stadig paa, at vi har haft Tider, hvor man købte Masser af fremmed Korn, som blev omdannet til Landbrugsprodukter, hvorved Landbruget skulde have sin Hovedindtægt. Men saaledes er Forholdet ikke mere og vil ikke blive indtil videre. Nu naar vi mere og mere frem til, at det Korn, der skal bruges her i Landet, ogsaa skal produceres her. Og vil man naa til dette, maa selve det at producere det Korn, som er en nødvendig Del af vor Landbrugsproduktion, kunne betale sig for dem, som skal udføre denne Produktion. Derfor tror jeg, man er nødt til at komme ind paa, at Kornproduktionen skal være rentabel, og at det maa være Grundlaget for Rentabiliteten af vort Lands øvrige Landbrugsproduktioner.

Den højtærede Minister sagde, at Udtrykket „Panteværdi“ fandtes i Landøkonomisk Driftsbureau's Regnskaber. (*Landbrugsministeren* [Bording]: Nej, den bogførte Værdi). Ja, det Udtryk har jeg ikke kritiseret, det kan være rigtigt. Men jeg kritiserer, at man benytter et Udtryk som Panteværdien, der ikke har nogen Forbindelse med det, det skal betyde. Derfor vil jeg henstille, at man — hvis man overhovedet faar Brug derfor — finder et Ud-

tryk, som er mere rammende end Udtrykket Panteværdien.

Den højtærede Landbrugsminister syntes at ville gaa uden om de Eksempler, jeg har fremdraget fra Vestjylland, hvorved jeg klart beviste, at man for at kunne faa Andel i Saneringslaan i Vestjylland skal være relativt velstillet, have et saa lille Kreditforeningslaan, at man kun skylder cirka en Trediedel af Ejendommens Værdi til Kreditforeningen. Folk, som skylder 50—60 pCt., vil, hvis de Oplysninger er rigtige, som gaar ud paa, at saaledes er Forholdene for Tusinder af Landmænd i Vestjylland, ikke kunne faa Del i disse Laan. Saa trøster Landbrugsministeren dem med, at til Efteraaret skal der ske en Omvurdering, og saa har man Mulighed for at faa sat Ejendoms skyldværdien op. Naturligvis, hvis den er for lav, bør den sættes op, men det burde da næppe blive Resultatet af denne Lovgivning, at for at faa Andel i de Goder, den høje Regering vil give Landbruget, skulde der blive et Kapløb Landet over om at faa sat Ejendomsskyldvurderingerne for vore Landbrugsejendomme kunstigt op.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg forstaaer paa den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Jensen Christensen), at han stadig vil gøre gældende, at der er meget større Retfærdighed i at lette Landbrugets Ejendomsskatter end ved at yde Rentetilskud. Nu er det for det første noget vanskeligt at forstaa dette, naar det er retfærdigt at yde Rentetilskud i Sønderjylland. Men dernæst forstaaer jeg ikke, hvor Retfærdigheden skal komme frem med Hensyn til Lettelse af Ejendomsskatter. Jeg kender Landkommuner i Vestjylland — og ingen vil dog benægte, at det er Vestjylland, der er og har været vanskeligt stillet i de senere Aar —, hvor Ejendomsskatterne kun udgør en Syvendedel af de Skatter, der ydes i vedkommende Kommune. Det vil altsaa sige, at i en saadan Kommune vil man ikke faa nogen nævneværdig Lettelse af Ejendomsskatterne, hvorimod man i Økommuner, hvor der i Kommunen findes en 2—3 store Herregaarde, som i Regelen drives saaledes, at de ikke giver nogen Indtægt, som der kan svares Skatter af, har meget højere Ejendomsskatter. Det er i dem, man vil lette Ejendomsskatterne. Eller i Kommuner, som ligger i Nordsjælland, hvor der er Millionærer, som har store Villaer med store Haver; der vil man ogsaa lette Ejendomsskatterne. At det skal være mere retfærdigt at give disse Folk en Skatte-